



Klaas Gubbels, zonder titel, grafiek, hangt bij de Raad van Bestuur, 5de verdieping.
Foto: Jan van Teeffelen

De prent met koffiekant is onmiddellijk herkenbaar: het is een Klaas Gubbels! Deze Arnhemse kunstenaar is er zowat wereldberoemd mee geworden. Zo kan ze, bijvoorbeeld op vakantie in Frankrijk, in Venetië, even plots als onverwachts opduiken. Veel thema's heeft de kunstenaar niet ontwikkeld, maar zoals de uitdrukking zegt 'in de beperking toont zich de meester', en dit is hier zeker het geval.

Waar het in zijn oeuvre begon met de tafel, vanuit de achtergrond van het klassieke motief van het stilleven, stonden er vaker een paar herkenbare voorwerpen op. Dit is in deze prent uit de collectie van het UMC St Radboud eveneens het geval. Maar terwijl de eerste reflex is van 'een tafel tekent men niet zo', dringt deze zich juist krachtiger aan de kijker op dan wanneer ze naar de realiteit zou zijn weergegeven. De zekere abstrahering,

met haar hoekige vormen, maakt ze tot iets eigenzinnigs en weerbarstig, onontkoombaar. Zo ook is de koffiepoot tot een icoon geworden terwijl heden nauwelijks iemand koffie uit zo'n kan zal drinken. In de prent is ze aangevuld met een geabstraheerde karaf en glas.

Alles samen is het de kunstenaar niet meer om deze voorwerpen uit het dagelijks leven te doen. De prent laat een vertrouwde situatie zien in een bijzondere kleurenstelling. Hier is deze laatste ingehouden, neutraal, rustig – en daar ze in het ziekenhuis hangt, neigt ze zelfs naar clean, ware het niet dat ze zeer sensibel en vertrouwd, ja warm en menselijk aandoet. In de sfeerschepping steekt dan ook de grote kracht van de beelden van Klaas Gubbels.

Daan Van Speybroeck